

-Save This Page as a PDF-

Kumbuka Maskini wa Yerusalemu 2: 6-10

CHIMBUA: Kwa nini Paulo, Barnaba, na Tito walipanda kwenda Yerusalemu? Agabo ni nani? Njaa hiyo ilidumu kwa muda gani? Je, kabla au baada ya Paulo kwenda Siyon? Kwa nini waumini wa Kiyahudi huko Yerusalemu walikuwa katika hali mbaya sana? Je, kunyoosha mkono wa kuume wa ushirika kwa Paulo kutoka kwa nguzo za jumuiya ya Kimasih huko Yerusalemu kulimaanisha nini kwa kueneza injili? Je, tatizo la Wanajudi liliondoka? Kwa nini?

TAFAKARI: Ni mara ngapi tunasahau fundisho hili muhimu. Katika maisha yetu ya kila siku, je, tunafanya makosa ya kuzingatia tu matambiko ya nje, tukiyapuuza (labda kwa makusudi) yale maeneo ya TaNaKh (Kumbukumbu la Torati 15:11,24:10-22) ambayo yanadai kwamba tujishughulishe na maskini. , wahitaji, na wanyonge.

Mitume katika Yerusalemu waliidhinisha Paulo kama mtume kwa Mataifa, na waliidhinisha injili yake ya wokovu ni sawa na imani-pamoja na sharti moja - kwamba awakumbuke maskini.

48 AD

Baada ya zaidi ya miaka kumi, Paulo alipanda kwenda Yerusalemu. Akawachukua Barnaba na Tito pamoja naye. Alipanda kwa sababu ya ufunuo (2:2a). Kulingana na kitabu cha Matendo ya Mitume, ufunuo huo ulikuwa unabii wa karibu wa kihistoria uliotolewa na nabii kutoka Yerusalemu aitwaye Agabo, ambaye alitabiri kwa njia ya Rua kwamba kutakuwa na njaa kuu katika ulimwengu wote wa Kirumi (Matendo 11:28). Kama Yusufu huko Misri akijiandaa kwa miaka saba ya njaa, Paulo na Barnaba walichangisha pesa kwa ajili ya msaada wa njaa kutoka kwa kanisa la Antiokia. Wakaileta Yerusalemu ili kuwasaidia waamini wa Kiyahudi huko.

Waumini wa Kiyahudi huko Yerusalemu walihitaji msaada. Sasa kundi zima la wale walioamini lilikuwa na moyo mmoja na akili moja. Hakuna mtu ambaye angesema chochote alichokuwa nacho ni chake mwenyewe, lakini walikuwa na kila kitu sawa. Hakuna ye yote kati yao aliye kuwa na uhitaji, kwa maana wote waliokuwa na mashamba au nyumba

wangeviuza na kuleta mapato na kuyaweka miguuni pa mitume. Na mapato yaligawanywa kulingana na mahitaji ya kila mmoja (4:32, 34-35). Walikusanyika kila siku katika nyua za Hekalu kumwabudu BWANA na kungoja ujio wa Mfalme Masihi. Waliitwa evyonim, au maskini. Umaskini wao wa kujitakia ulitokana na kujitolea kwao kwa kiasi kikubwa kwa mafundisho ya Mwalimu wetu kuhusu kuuza mali na kuwapa maskini. Hata hivyo, umaskini wao wa kujitakia uliwafanya watu wa Yerusalem kuwa maskini hasa katika hatari ya njaa ambayo walikuwa wamevumilia kuanzia mwaka wa 44 hadi 46 BK.⁵⁰

Paulo alikuwa ametumia fursa ya safari ya msaada wa njaa kwenda Yerusalem kutafuta watu wa faragha na Yakobo, Petro. Walikuwa nguzo za jumuiya ya Kimsihi. Akitafakari kuhusu mkuutano wao, Paulo alikumbuka kwamba wale walioonekana kuwa na ushawishi mkubwa, Yakobo, Petro na Yohana, vyovoyote walivyokuwa, haileti tofauti yoyote kwangu. Paulo hakuwa akiwashushia hadhi viongozi waliokubalika bali alielekeza uangalifu kwenye ukweli kwamba cheo, cheo, ukuu, yaani, sura ya nje, si jambo la maana kwa sababu Mungu hana upendeleo, kama vile Petro alivyokuwa amejifunza kwa shida fulani (Matendo 10:9-48). Lakini kinachojalisha ni maudhui na ukweli wa injili; na katika hili, wale viongozi, ambao Paulo alijua umuhimu mkubwa katika maisha ya Jumuiya ya Kimsihi, hawakuongeza chochote kwake au ujumbe wake (2:6). Hawakuona dosari yoyote katika injili ya Paulo na wakamchukulia kama mtu aliye sawa na cheo cha kitume pamoja nao, wakiomba tu kwamba awakumbuke maskini.

Kinyume chake, mbali na kudai maafikiano, waliona kwamba Paulo alikuwa amekabidhiwa Habari Njema kwa wasiotahiriwa kama vile Petro alivyokabidhiwa kwa wale waliotahiriwa (2:7). Wakati huo ubishi wa Wayahudi kwamba Paulo alikuwa akihubiri ujumbe wa injili uliopotoka ulikanushwa mara moja-na-kwa-wote. Kama vile Luka aelezavyo, si tu kwamba Baraza la Yerusalem lilithibitisha ujumbe wa Paulo wa wokovu kuwa ni sawa na imani-bilachochote, bali pia walimkabidhi jukumu la msingi la kuripoti uamuzi wao kwa makanisa ya Pisidia Antiokia, Siria, na Kilikia - maeneo ambayo Injili ilikuwa imekosolewa vikali na Wayahudi (Matendo 15:22-24).

Kwa maana Mungu yule yule ambaye alikuwa akifanya kazi ndani ya Petro kama mtume kwa Wayahudi, pia alikuwa akifanya kazi ndani ya Paulo kama mtume kwa Mataifa (2:8). Paulo aliporudi Yerusalem miaka kadhaa baadaye, ndugu na dada walimkaribisha [yeye na wale waliokuwa pamoja naye], na alipoanza kuwaeleza kwa kina juu ya mambo ambayo Mungu alitenda kati ya mataifa kuitia huduma yake, Yakobo na wazee wengine wakaanza kumtukuza Mungu. (Matendo 21:17-20). Kinyume na madai ya baadhi ya jamii ya jadi ya Kiyahudi ya leo kwamba Wayahudi hawapaswi kufikiwa na injili, Maandiko yanatufundisha kinyume kabisa. ADONAI aliagiza Petro hasa kuwahubiria waliotahiriwa, Wayahudi.⁵¹

Kwa kutambua upendeleo niliopewa, Yakobo na Petro na Yohana, ambao ni nguzo zilizojulikana za Jumuiya ya Kimasihi ya kwanza, walishirikiana pamoja nami na Barnaba, ili tuende kwa watu wa mataifa, na wao kwa Wayahudi (2: 9). Kwa hiyo, makubaliano yalikuwa kwamba Paulo na Barnaba waende kama mitume kwa watu wa mataifa mengine